Orędownik Urzędowy pow. bydgoskiego wychodzi raz tygodn. w środę. — Przedpłata mies. 1384000 mk. — Przy waloryzacji obowiązuje odpowiednia dopłata.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 90000 mk. za miejsce 1-łam. milimetr. Administracja: Bydgoszcz, ul. D-ra Emila Warmińskiego 13 — Telefon 1251

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU BYDGOSKIEGO

Nr. 13 | Bydgoszcz, środa, dnia 26 marca 1924 r. | Rok 73

Umiałeś złożyć ofiarę z krwi, złóż ofiarę z mienia! Kup akcje Banku Polskiego! W nabyciu akcji pośredniczy bezinteresownie Pow. Kasa Komunalna.

Do Rolników Polskich!

Stoimy przed rozstrzygającym wysiłkiem nad budową skarbu Rzeczypospolitej. Niebawem rozpocznie swe czynności Bank Polski. Z końcem marca zostaje zamknięta subskrypcja na akcje tegoż Banku.

W społeczeństwie utrwala się opinja, iż rolnictwo polskie w zapisach na akcje nie jest należycie reprezentowane. Pod adresem rolnictwa szerzą się zarzuty i oskarżenia. Odpierając zarzuty, rolnictwo wskazuje na ciężary podatkowe, które w chwili obecnej ponosi oraz na utrudnienia walutowe, istniejące przy zapisach na akcje Banku.

Wobec tych faktów uważam za swój obowiązek stwierdzić, iż dotychczasowy udział rolnictwa w zapisach na akcje Banku Polskiego jest niewspółmierny z istotnym stanem posiadania rolnictwa w stosunku do innych gałęzi gospodarstwa narodowego. Stwierdzić również muszę, że okres subskrypcji zbiegł się z okresem uiszczenia największych ciężarów publicznych, ciążących na rolnictwie. Na pierwsze miesiące roku bieżącego przypadają terminy płatności podatków, w których rolnictwo największy udział ponosi. Utrzymywanie na niskim stosunkowo poziomie cen zboża i innych artykułów rolniczych, ze względu na potrzeby ogółu ludności, nie sprzyja sile płatniczej rolnika. Konieczność uiszczenia i ponoszenia tych ciężarów uszczupla poważnie zdolność płatniczą rolników, zwłaszcza wobec małego udziału rolnictwa w korzystaniu z kredytu państwowego.

Zdając sobie dokładnie sprawę z tego stanu rzeczy zmuszony jestem zwrócić uwagę Rolników Polskich na groźną wręcz sytuację, w jakiej rolnictwo znaleść się musi, o ile nie wejdzie do Banku Polskiego z ilością akcyj, odpowiadającą, choć w przybliżeniu, jego sile gospodarczej. Kierunek polityki kredytowej Banku Polskiego, jako spółki akcyjnej, zależeć będzie przedewszystkiem od składu akcjonarjuszów. Działalność Banku Polskiego w znacznym stopniu decydować będzie o organizacji kredytów oraz obrotu pieniężnego w Państwie. Nieobecność w Banku Polskim pozbawi rolników możności uzyskania należnego im stanowiska. Rolnictwo w interesie własnym dopuścić nie może do tego, aby główne źródło i narzędzie polityki kredytowej znalazło się poza jego wpływami.

Dotychczasowe ograniczenia przy nabywaniu walut na zakup akcyj Banku Polskiego zostały usunięte i banki sprzedawać mogą waluty na ten cel bez ograniczeń.

Zwracam się zatem do wszystkich zrzeszeń rolniczych oraz do wszystkich Rolników Polskich z wezwaniem i ostrzeżeniem, iż czas jeszcze, choć w ostatniej chwili, obowiązek swój spełnić, zresztą w dobrze zrozumianym własnym interesie.

Najgłośniej i najgoręcej apeluję do Rolników z tych okolic kraju, które zarówno pożogą wojny, jak i jej skutkami najmniej zostały dotknięte. Ci nic mieć nie będą na swe usprawiedliwienie.

Sanacja Skarbu została szczęśliwie zapoczątkowana. Bank Polski niebawem powstanie.

„Nieobecni, jak zawsze i wszędzie, racji nie mają“.

Warszawa, dnia 7 marca 1924 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

(—) Janicki.

Powyższą odezwę podaję do wiadomości i zwracam się z apelem do wszystkich mieszkańców powiatu, by spełnili swój czyn obywatelski.

W dniu 31 bm. kończy się termin zapisów na akcje Banku Polskiego, niech przeto każdy, kto posiada pewne środki, zapisze się w miarę możności — a choćby na jedną przynajmniej akcję i dał tym sposobem jawny dowód, że spełnił swój obowiązek narodowo-obywatelski, wobec Polski.

Za słowem za pobudką, za hasłem niech idzie w parze czyn — czyn zbiorowy, zorganizowanej woli, spoczywający w ręku całego tut. społeczeństwa.

Bydgoszcz, dnia 21 marca 1924 r.

Starosta.

L. dz. 3626 A.

OGŁOSZENIE.

Z powodu zaszłych ponownie kilku wypadków wścieklizny w mieście Bydgoszczy, przedłuża miejski Urząd Policyjny miasta Bydgoszczy kontumację psów aż do 17. V. 24.

Zatem obowiązuje rozporządzenie policyjne z dnia 17. II. 24. (Orędownik Pow. nr. 5. str. 28.) nadal.

Bydgoszcz, dnia 18 marca 1924 r.

Starosta.

L. dz. 3362/24 A.

Do zarządów gmin w sprawie wystawienia świadectw pochodzenia bydła rogatego.

Na ostatnim jarmarku w Koronowie skonstatowano, że świadectwa pochodzenia dla bydła rogatego wystawione zostały bardzo niedokładnie. Wobec tego kilka sztuk bydła zatrzymano do obserwacji policyjnej a właściciele naraża się na stratę czasu i pieniędzy.

Przypominam przeto ust. II. punkt 6 i 14 rozporządzenia policyjno-weterynaryjnego w sprawie zwalczania zarazy płucnej bydła rogatego z dnia 20 września 1923 r. (Dz. U. Woj. Pozn. nr. 42) a mianowicie, że chcąc wystawić świadectwa pochodzenia, jest osoba, uprawniona do wystawienia świadectw pochodzenia, obowiązana, przekonać się o zdrowiu nie tylko bydlęcia na które ma być wystawione świadectwo, ale i o zdrowiu całego pogłowia w zagrodzie, a właściciel bydła winien przedstawić daną sztukę wydającemu to świadectwo celem przekonania się o tożsamości danego bydlęcia.

Upraszam zatem o ścisłe przestrzeganie rozporząd., przyczem zaznaczam, że koszta powstałe z powodu niedokładnego wypełnienia świadectwa pochodzenia, ponosić będzie osoba wystawiająca świadectwo.

Bydgoszcz, dnia 22 marca 1924 r.

Starosta.

L. dz. 3692/24 A.

ZARZĄDZENIE
w sprawie zmiany służby dworskiej wobec zarazy płucnej bydła rogatego.

W ślad za tutejszym rozporządzeniem z dnia 16 lutego br., L. dz. 2182/24 A. ogłoszonego w Orędowniku Powiatowym nr. 9. str. 52 i 53 zarządzam co następuje:

1. Zakazuje się przyjmowania deputatników wraz z bydłem rogatem z obwodów obserwacyjnych i z ścisłych obwodów obserwacyjnych.

2. Z obwodów nie podlegających obserwacji policyjnej zabrania się przyjmowania deputatników z bydłem rogatem bez świadectwa zdrowia wystawionego przez pow. lek. wet. starego miejsca zamieszkania o ile deputatnik dotychczas zamieszkał poza granicami powiatu bydgoskiego, oraz bez świadectwa pochodzenia, jeżeli deputatnik zamieszkiwał na terenie Województwa Poznańskiego.

3. Deputatnikom pochodzącym z obwodów obserwacyjnych i ścisłych nie wolno zabierać przy zmianie służby inwentarza martwego, którym posługiwano się przy oprzątaniu bydła jak n. p. wiader, łopat, wideł, grabi, żłobów, łańcuchów, powrozów itp. bez należytej desynfekcji pod dozorem policyjnem, co do czego przedłożyć należy właścicielowi folwarku poświadczenie policyjne, że wymienione narzędzia przed opuszczeniem zagrody desynfekcjowane zostały. Właścicielom folwarków zaś przyjmować nie wolno deputatników bez poświadczeń policyjnych co do przeprowadzenia desynfekcji narzędzi używanych do uprzątania bydła rogatego.

Zaznacza się, że obwody obserwacyjne i ścisłe obwody obserwacyjne ogłoszone zostały w Oręd. Pow. nr. 8. str. 41, 42 i 43. Władze miejscowe wzywam do natychmiastowego i należytego ogłoszenia w swej gminie niniejszego zarządzenia w sposób zwykle tam praktykowany.

Właścicielom folwarków etc. którzy zatrudniają służbę dworską, nakładam obowiązek dopilnowania i przestrzegania powyższych zarządzeń i oczekuję jaknajskrupulatniejszego zastosowania się do rozporządzenia powyższego a to w celu zapobieżenia przewleczenia zarazy płucnej bydła rogatego.

Bydgoszcz, dnia 22 marca 1924 r.

Starosta.

L. dz. 3591/24 A.

STAN RYNKU PRACY

w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Bydgoszczy, Nowy Rynek nr. 1, tel. 600.

I. Wolne miejsca.

a) we własnym obwodzie: 2 blacharzy, 1 ogniomistrza, 12 stolarzy, 2 kołodzieji, 1 koszykarza, 2 tapicerów, 1 obuwnika, 1 przykrawacza, 2 krawców, 1 szwajcara samotnego, 2 książkowych bilansistów, 1 korespondenta, 3 stenotypistek, 2 kasjerek, i 3 ekspedjentów z branży bławatów, 10 dziewczyn służebnych w miejscu oraz 8 na wieś i 4 deputatników z zaciągiem od 1. 6. br.

b) na wyjazd do innych obwodów: do Warszawy 3 kucharzy, 1 majstra stycharza, 1 kierownika introligatorni fachowca, 2 monterów kotlarzy żelaza i miedzi, 2 lekarzy-chirurgów z własnemi narzędziami, 5 lekarzy wolno praktykujących do Siedlec, 100 robotników leśnych do Leszna, 1 dzielnego ślusarza maszynowego tokarza do Starogardu, 3 rzeźbiarzy w drzewie do Chojnic, 1 kowala z własnemi narzędziami na deputat do Wejhorowa, 1 czeladnika kowalskiego, do różnych miejscowości kilkadziesiąt robotników i robotnic do prac sezonowych (rolnych) na deputat i na służbę w gospodarstwach rolnych.

II. Poszukuje pracy.

1 reemigrant dozorca placu, 2 reemigrantów do wszelkich prac, 18 palaczy maszynistów, 35 ślusarzy, 14 kowali, 1 monter, 5 tokarzy, 1 szofer mechanik, 1 kotlarz, 1 mechanik narzędziowy, 1 elekromonter, 1 tkacz, 2 cieśli, 4 malarzy, 1 zdun, 1 kamieniarz, 2 dekarzy, 9 murarzy, 4 kołodzieji 5 stolarzy, 4 bednarzy, 4 obuwników. 2 tapicerów, 7 siodlarzy, 12 piekarzy, 1 młynarz, 1 mleczarz, 2 felczerów, 1 cukiernik, 4 rzeźników, 1 fryzjer, 1 krawiec, 1 pomocnik lakierniczy, 2 pisarzy gospodarczych, 2 urzędników gospodarczych, 1 ogrodowy, 14 biuralistów, 3 woźnych, 1 technik, 2 rysowników, 1 mechanik, 1 pilarz, 1 gajowy leśnik, 1 stangret, 1 ślifiarz przyuczony i 6 inwalidów wojennych.

Kierownik Urzędu.
(—) Tyborski.

Powyższe podaje do ogólnej wiadomości.

Bydgoszcz, dnia 19 marca 1924 r.

Starosta.

L. dz. 2082 C.

ROZPORZĄDZENIE.

W myśl art. 8 dekretu o miarach z dnia 8. II. 19. (Dz. P. P. P. Nr. 15. poz. 211) oraz rozporządzeń Ministra Przemysłu i Handlu, z dnia 7. IV. 19. (Dz. P. P. P. Nr. 41. poz. 299) z dnia 7. VIII. 19. (Dz. U. Nr. 74. poz. 430) i z d. 20. VII. 22. (Dz. U. R. P. Nr. 59. poz. 532) po dniu 1 stycznia 1924 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej w obwodzie publicznym obowiązuje stosowanie legalnych jednostek miar systemu metrycznego. Jest przytem rzeczą niezmiernie ważną i konieczną tak ze względu na ujednostajnienie miar w Państwie, jak i na zgodność sposobu stosowania miar metrycznych z duchem systemu metrycznego — aby legalne jednostki miar były używane w sposób właściwy. Idzie więc o to, aby np. ilości towaru mniejsze od 1 kilograma nie były wyrażane w ułamkach kilograma ($^1/_2$ $^1/_4$ $^1/_8$ itd. kilograma) ani też w gramach, a tylko w dekagramach, aby 50 dkg. nie nazywano funtem, aby 100 kg. nazywano kwintalem, a nie centnarem, korcem, metrem itd. które to niezgodne z właściwościami systemu metrycznego.

Do rozpowszechnienia się tych szkodliwych nawyknień przyczynia się w bardzo znacznym stopniu niewłaściwe stosowanie miar metrycznych przy podawaniu cen w cennikach ujawnianiu ich na przedmiotach, przeznaczonych do sprzedaży.

Wobec powyższego zarządzam aby ceny za przedmioty powszedniego użytku, zarówno podawano w cenniku, jak i ujawniane bezpośrednio na towarach były wyrażane w legalnych jednostkach miar, jakiemi są:

1. jednostki długości: metr, decymetr i centymetr,

2. jednostki powierzchni: metr kwadratowy, decymetr kwadratowy, centymetr kwadratowy, 1 metr kwadratowy = 100 decym. kwadratowym, 1 decymetr kwadratowy = 100 centymetrom kwadratowym,

3. jednostki objętości: metr sześcienny, Hektolitr równy 100 litrom i kwaterka równa $^1/_4$ litra,

4. jednostki masy (wagi): tonna, kwintal, kilogram i dekagram. Tonna równa się 1000 kilogramom, kwintal równa się 100 kilogramom, 1 kilogram równa się 100 dekagramom.

Ceny za ilości towarów, mniejsze od 1 kilograma, powinny być podawane za ilości, wyrażone w dekagramach np. za 1, 2, 5, 10, 20, 30, 50 itd. dekagramów.

Określenie ilości towaru **w ułamkach kilograma** (np. $^1/_2$ $^1/_4$ $^1/_8$ itd. kilograma) **jest niedozwolone,** jako niezgodne z duchem systemu metrycznego.

Sto kilogramów — zawsze należy nazywać kwintalem, błędne nazwy używane niekiedy dla 100 kg. jak centnar metryczny, centnar podwójny, korzec, metr, **są niedozwolone.**

Powyższe należy ściśle przestrzegać. Niezastosowanie będzie karane na podstawie rozp. M. Spr. Wew. z dnia 20. 2. 24 (Dz. U. nr. 22) o obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawnienia cen.

Magistraty, pp. Sołtysi podadzą powyższe do wiadomości interesowanych.

Bydgoszcz, dnia 19 marca 1924 r.

Starosta.

L. dz. 3482 A.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie § 1 pruskiej ustawy z dnia 10 maja 1908 r. dotyczącej opłat dla położnych (Zbiór ustaw pruskich strona 103) zmienia się ordynację opłat dla położnych z dnia 8 stycznia 1924 r. (Dz. U. Woj. nr. 2. poz. 87) jak następuje:

Art. 1.

1. Cennik niniejszy ujęty jest w system punktowy. Jeden punkt (p.) ustala się aż do odwołania na 0,30 złp.

2. Od osób rzeczywiście niezamożnych lub od gminnych związków ubogich pobiera się najniższą opłatę, również gdy zapłata następuje z funduszów państwa lub z środków fundacji dobroczynnych albo ustawowych instytucji dla przymusowych ubezpieczeń na wypadek choroby. Do pobierania wyższej opłaty upoważnione są jednak położne na podstawie szczególnie długiej i trudnej czynności.

3. We wszystkich innych wypadkach zależy wysokość opłaty w granicach tej ordynacji od czasu i rodzaju czynności a także od położenia majątkowego klijenta.

Art. 2.

Od niżej podanych czynności pobiera się w punktach:

1. Za pomoc przy normalnym porodzie, trwającym do 3 godzin, 5—15 pkt., za każdą 1 dalszą godzinę ponad 3 godz. 0,5—1,5 pkt. w nocy za jedno i drugie podwójnie.

2. Za pomoc przy porodzeniu bliźniąt, porodach nieprawidłowych, przy porodach powikłanych krwiotokiem i tegoż następstwa lub rzucawką porodową, oddzieleniem ręcznem łożyska albo utrudnianem cuceniem omdlałego płodu podwyższa się należytość pod nr. 1. na 7,5—20 pkt.

3. Przy porodach, przy których powołanie lekarza jest konieczne, podwyższa się zapłata wymieniona pod nr. 1 i 2 o 1 pkt.

4. Za pomoc przy poronieniu, porodach niewczesnych i przedwczesnych tak samo za odbieranie zaśniadu za czas od 3 godzin 3- 12 pkt., każdą dalszą godzinę wynadgradza się 0,25—1 pkt.

5. Za każde dalsze obowiązkowe odwiedziny położnicy, włącznie zbadania i wszelkie czynności, jak przepłukanie, podanie lewatyw, cewnikowanie i kąpanie noworodka i przewinięcie, wynagradza się każdą rozpoczętą godzinę za dnia 0,5—15 pkt. w nocy podwójnie.

6. Za wszelkie nieobowiązkowe odwiedziny na życzenia położnicy lub jej otoczenie włącznie wszelkich badań i czynności każda rozpoczęta godzina 1—2 pkt., w nocy podwójnie.

7. Za całodzienne pielęgnowanie poza czasem porodu (włącznie wizyty) 2—5 pkt. w nocy 3—6 pkt., za dzień i noc razem 4—8 pkt.

8. Za poradę w mieszkaniu położnicy za dnia 0,5—1,5 pkt. w nocy podwójnie.

9. Za badanie w mieszkaniu położnicy włącznie porady za dnia 1—2 pkt.

10. Za świadectwo pisemne prócz wynadgrodzenia za badanie lub wizyty 0,5 pkt.

Na mocy niniejszych przepisów liczy się noc od kwietnia do września od godziny 10 wieczorem do 7 rana. w dalszych miesiącach od 9-tej wieczorem do 8-mej rana.

Przy wykonywaniu czynności w miejscowościach odległych od mieszkania położnej ponad 2 km. ma położna prawo do wynagrodzenia za czas stracony na drogę, licząc osobno tam i z powrotem po 0,15 pkt. za każdy przebyty kilometr.

Ponadto ma prawo, domagać się powózki, a w razie niestawienia jej wynadgrodzenia za powózkę, odpowiadającego cenom miejscowym, bez wzgl. na to, czy drogę odbyła w wynajętej przez siebie powózce czy też

pieszo, w razie użycia kolei ma prawo do zwrotu wydatku na bilet III kl. wzgl. na bilet tramwajowy, przyczem czas stracony na drogę liczy się po 0,25 złp. za pół godziny.

Za dostarczone środki desynfekcyjne i materjał opatrunkowy należy się położnej zwrot kosztów, o ile środków tych nie zakupiono jej z funduszów publicznych.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Poznań, dnia 5 marca 1924 r.

Wojewoda.

L. dz. 2384/24 VII.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Bydgoszcz, dnia 18 marca 1924 r.

Starosta.

L. dz. 2191/24 C.

OGŁOSZENIE.

Z powodu zlikwidowania zarazy pyska i racic na obszarze Województwa Poznańskiego, oraz upoważnienia Min. Rol. i D. P. z 30. 2. 24 l. dz. 703/W II. b. znoszę rozporządzenie policyjno-weter. z 1. 2. 24. l. dz. I. D. 722/24 ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego nr. 8. z 23. 2. 24., dotyczące zarządzeń z powodu tej zarazy.

Wojewoda.

Podając powyższe do wiadomości, zaznaczam, iż rozporządzenie policyjne, które powyższem rozporządzeniem zniesione zostało jest ogłoszone w Orędowniku Pow. nr. 9, str. 50, 51 i 52.

Bydgoszcz, dnia 18. marca 1924 r.

Starosta.

L. dz. 3439/24 A.

OBWIESZCZENIE

w sprawie podwyższenia stawek drugiej zaliczki na podatek majątkowy, nieuiszczonej w przepisanych terminach płatności, o 10% za każdy miesiąc zwłoki.

W najbliższych dniach ukaże się w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o podwyższeniu drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego o 10% za każdy miesiąc zwłoki, obowiązujące z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Podwyżkę tę należy obliczać od stawek, czyli kwot drugiej zaliczki na podatek majątkowy, przypadających do zapłaty na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 stycznia 1924. (Dz. U. R. P. Nr. 5. poz. 33), a nieuiszczonych w przepisanych terminach płatności, przyczem miesiąc zaczęty liczy się za cały.

Przy obliczaniu podwyżki niema zastosowania przepis artykułu 2 ustawy z dnia 9 marca 1923 (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 189); podwyżkę zatem oblicza się od następnego dnia po upływie terminu płatności stawek drugiej zaliczki względnie, o ile ten termin w dniu ogłoszenia powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej już minął, począwszy od dnia ogłoszenia tego rozporządzenia w Dzienniku Ustaw R. P.

Podwyżkę obliczać należy tylko od samej stawki, a nie od należności ubocznych, jak odsetki za zwłokę i koszty egzekucyjne.

Niezależnie od tej podwyżki będzie się pobierać od stawek drugiej zaliczki, nieuiszczonych w przepisanych terminach płatności, także odsetki za zwłokę we wysokości 2% miesięcznie w myśl art. 10 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127 poz. 1044).

Postanowienie wspomnianego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o podwyższeniu drugiej zaliczki o 10% nie należy stosować do płatników tejże zaliczki, którzy mają prawo do zniżki z powodu zniszczenia wojennego w myśl postanowień art. 8 ustawy o podatku majątkowym i przepisów § 11 rozporządzenia II. Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 996), tudzież do płatników, przeciw którym wstrzymano kroki egzekucyjne.

Jednocześnie przypomina się płatnikom podatku majątkowego, obowiązanym do zapłacenia drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego, że termin do uiszczenia drugiej raty tejże zaliczki upływa z dniem 26 marca 1924 r.

Niewpłacenie tejże raty do podanego terminu pociągnie za sobą skutki według powyższego obwieszczenia i narazi płatników na natychmiastową egzekucję oraz koszta połączone z przymusowem postępowaniem.

Poznań, dnia 8 marca 1924 r.

Izba Skarbowa.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Bydgoszcz, dnia 24 marca 1924 r.

Starosta.

L. dz. 2148/24 C.

W sprawie wojewódzkiego podatku od wyszynku drobnej sprzedaży trunków.

W myśl art. 25 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Rz. P. nr. 94 poz. 747), tudzież pierwszego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrz. z dnia 26 stycznia rb., do powyższej ustawy (Dz. Ust. Rz. P. nr. 16 poz. 166) pobiera się na rzecz samorządu wojewódzkiego, począwszy od 1 stycznia rb. wojewódzki podatek od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków.

Zawiadamiając o tem płatników onego podatku, podaję poniżej najważniejsze postanowienia ustawy i rozporządzenia ministerjalnego.

I. Przedmiot opodatkowania:

Podatek pobiera się od obrotu osiągniętego w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym spirytusu (z wyjątkiem spirytusu skażonego), wyrobów wódczanych, wina, półwina, wina stucznego, wina owocowego, moszczu owocowego, miodu, napojów miodowych i piwa

W rozumieniu ustawy uważać należy:

a) jako wyszynk—sprzedaż wymienionych trunków do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa a to bez względu na ich ilość:

b) jako drobną sprzedaż—sprzedaż wymienionych trunków, bezpośrednio spożywcom, jednak nie do spożycia w lokalu, w naczyniach otwartych lub zamkniętych w sposób, w handlu nieużywany, a to w ilościach poniżej 25 litrów spirytusu i wyrobów wódczanych, a poniżej 50 litrów innych trunków.

c) jako handel detaliczny:—sprzedaż wymienionych trunków bezpośrednio spożywcom, jednak nie do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa, w naczyniach zamkniętych sposobem, w handlu używanym, a to w ilościach poniżej 10 litrów piwa lub niżej 50 litrów innych trunków.

Obrót osiągnięty przez apteki, w drobnej sprzedaży spirytusu, jako środka leczniczego, oraz w sprzedaży lekarstw, zawierających spirytus, jako składnik leku nie podlega podatkowi.

II. Podmiot opodatkowania.

Do uiszczenia podatku obowiązani są właściciele wzgl. posiadacze:

a) przedsiębiorstw handlowych, trudniących się wyszynkiem, drobną sprzedażą lub handlem detalicznym trunków, wymienionych w § 1.

b) przedsiębiorstw przemysłowych, o ile wykonywują wyszynk, drobną sprzedaż lub handel detaliczny, wymienionych w § 1 trunków własnego wyrobu, bezpośrednio z zakładu przemysłowego bez urządzenia osobnego pomieszczenia dla wyszynku, drobnej sprzedaży lub handlu detalicznego.

Art. 11, i art. 14. ustęp pierwszy ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. nr. 58. poz. 412) mają odpowiednie zastósowanie.

Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzone jest na wspólny rachunek kilku osób, są one solidarnie obowiązane do uiszczenia podatku.

III. Podstawa i wysokość podatku:

Za podstawę do obliczania podatku służy obrót osiągnięty w wszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym trunków przez przedsiębiorstwa handlowe pierwszych dwóch kategorji i przemysłowe pierwszych pięciu kategorji—w każdym miesiącu a przez inne przedsiębiorstwa w każdym półroczu roku podatkowego.

Rokiem podatkowym jest każdy bieżący rok kalendarzowy.

Za obrót podlegający opodatkowaniu uważa się sumę przychodu brutto za trunki sprzedane, wymienione lub wydane na kredyt w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym, łącznie z przychodem brutto, uzyskanym z handlu jarmarcznego i wędrownego (obnośnego i rozwoźnego), o ile handel jarmarczny i wędrowny w danym razie niestanowi przedmiotu osobnego przedsiębiorstwa według art. 19 i 20 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R P. nr 58 poz. 412).

Podatek wynosi 3% od sumy obrotu

IV. O obowiązku i sposobie prowadzenia ksiąg obrotu:

Przedsiębiorstwa, obowiązane do płacenia podatku, zaliczone do pierwszych dwuch kategorji przedsiębiorstw handlowych i pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych, a nieprowadzące ksiąg przepisanych kodeksem handlowym, winny prowadzić według wzoru B „księgę obrotu trunkami“ w języku polskim, starannie, bez poprawek, przekreślań i podskrobań.

Do księgi tej każdodziennie wpisywać należy:

a) na przychód — trunki nabyte, wzgl. w wypadku przewidzianym w § 2 ustęp drugi — trunki wyprodukowane we własnej wytwórni, wydane do wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego na miejscu:

b) na rozchód — trunki sprzedane, wymienione lub wydane na kredyt.

Miesięczne zamknięcia księgi obrotu w markach polskich winny być przeliczane na franki złote wedle przeciętnej wartości franka złotego za odnośny miesiąc, ogłaszanej w sposób określony rozporządzeniem z dnia 15 grudnia 1923 r. (Monitor Polski z 24 grudnia 1923 r. Nr. 292, poz. 415) na zasadzie ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044. Bliższe przepisy o prowadzeniu ksiąg obrotu zawarte są w objaśnieniach wzoru B.

Księga obrotu winna być oparafowana przez sędziego pokoju, notarjusza lub magistrat. wzgl. przez starostwo lub urząd gminy wiejskiej. Osoby i urzędy powołane do parafowania ksiąg obrotu winny, poczynając od 1925 r., dokonywać parafowania nowych ksiąg obrotu — tylko po okazaniu poprzednio oparafowanych ksiąg i po stwierdzeniu, że księgi te zostały zapisane do końca W razie nie zapisania do końca tych ksiąg winny wspomniane osoby i urzędy przekreślić strony wolne, czyniąc je niezdatnemi do użytku.

Przedsiębiorca jest obowiązany okazać do przejrzenia władzom i organom powołanym do wymiaru podatku księgi handlowe, księgi obrotu prowadzone według niniejszego rozporządzenia i księgi obrotu prowadzone według art. 50 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412), oraz księgi rejestrów i zapisków prowadzone na podstawie przepisów obowiązujących w zakresie państwowych podatków spożywczych niemniej inne zapiski, posiadające znaczenie dla określenia obrotu przedsiębiorstwa.

Każde przedsiębiorstwo obowiązane jest przechowywać księgę obrotu dla celów kontroli przez trzy lata od daty zamknięcia księgi. Księgi obrotu nie mają siły dowodowej przyznanej księgom handlowym w § 23: do ksiąg obrotu nie odnosi się również postanowienie zawarte w ostatnim ustępie § 23.

Księgi obrotu nie będą uważane za księgi handlowe w myśl § 23, a prowadzenie ich nie zwalnia płatnika od obowiązku okazania innych ksiąg i zapisków władzom i organom powołanym do wymiaru podatku.

Nieprowadzenie ksiąg obrotu stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia, niemniej nieokazanie prowadzonych ksiąg obrotu powołanym władzom i organom sprowadza skutki, określone w art. 62—67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R P. Nr. 94, poz. 747)

Płatnicy podatku, nie zaliczeni do pierwszych dwóch kategorji przedsiębiorstw handlowych i pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstwa przemysłowych, mogą dobrowolnie prowadzić księgi obrotu: wtenczas winni się zupełnie zastosować do powyższych przepisów.

V. O obowiązku zgłaszania przedsiębiorstw i składania zeznań o obrocie:

1. Właściciele, wzgl. posiadacze przedsiębiorstw, podlegających podatkowi, które rozpoczęły swą działalność przed 1 stycznia 1924, winni zgłosić swe przedsiębiorstwa do 31 marca rb. w magistracie o ile przedsiębiorstwo wykonywane jest na obszarze gminy miejskiej, w przeciwnym zaś razie w wydziale powiatowym. Jeżeli przedsiębiorstwo rozpoczęło swą działalność po 1 stycznia 1924, zgłoszenie winno nastąpić w ciągu 14 dni po rozpoczęciu działalności przedsiębiorstwa.

Zgłoszenie według wzoru A ma zawierać:

1, imię i nazwisko, oraz adres przedsiębiorcy, wzgl. nazwę lub firmę i miejsce wykonywania przedsiębiorstwa.

2. przedmiot przedsiębiorstwa (wyszynk trunków, drobna sprzedaż trunków, handel detaliczny trunków—w odrębnem przedsiębiorstwie, wzgl. w przedsiębiorstwie przemysłowym na miejscu—§ 2.)

Płatnicy podatku, zaliczeni do pierwszych dwóch kategorji przedsiębiorstw handlowych i pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych, są obowiązani po upływie każdego półrocza kalendarzowego, składać władzom wymienionym w poprzednim punkcie, według wzoru C pisemne zeznanie o obrocie trunkami, odrębnie co do każdego oddzielnego zakładu wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunków a to:

a) za pierwsze półrocze roku kalendarzowego w miesiącu lipcu tegoż roku;
b) za drugie półrocze roku kalendarzowego w miesiącu styczniu roku następnego.

Płatnicy nie zaliczeni do pierwszych dwóch kategorji przedsiębiorstw handlowych i pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych, mogą składać zeznania o obrocie w trybie i terminach wyżej określonych z tą zmianą, że zeznania winny obejmować sumę obrotu osiągniętego w ciągu ubiegłego półrocza, podaną w markach polskich z przerachowaniem na franki złote według przeciętnej wartości z ubiegłego półrocza.

VI. O obowiązku uiszczenia podatku:

Właściciele względnie posiadacze przedsiębiorstw podlegających podatkowi, zaliczeni do pierwszych dwóch kategorji przedsiębiorstw handlowych i pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych winni, — a zaliczeni do innych kategorji **mogą** — po upływie każdego miesiąca kalendarzowego

i najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca — uiścić podatek przypadający od obrotu podlegającego opodatkowaniu (§ 5) osiągniętego w ubiegłym miesiącu, przerachowanego na franki złote zgodnie z postanowieniem, zawartem w § 6 ustęp trzeci.

Uiszczenie podatku, obliczonego zgodnie z postanowieniem, zawartem w poprzednim ustępie, uskutecznia się w markach polskich według wartości franka złotego w dniu zapłaty

W razie zwłoki będą pobierane odsetki za zwłokę, oraz koszta egzekucyjne według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

Wpłata następuje do kasy magistratu (wydziału powiatowego) który jest powałany do wymiaru podatku.

VII. O karach.

Pod względem wymiaru i poboru kar, oraz postępowania karnego mają zastoso wanie przepisy, zawarte w art. 62—67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747), z tem że:

a) za wykroczenia porządkowe przeciwko przepisom o wymiarze i poborze wojewódzkiego podatku od obrotu trunkami w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym w wypadkach, przewidzianych w art. 67 wspomnianej ustawy, podlegają karze porządkowej do wysokości 345,9 franków złotych.

b) wymiaru i poboru kar pieniężnych w wypadkach, przewidzianych w artykułach 65 i 67 powołanej ustawy, dokonywać będą na rzecz samorządu wojewódzkiego, a aż do wprowadzenia go w życie krajowych związków komunalnych w b. dz. pruskiej — na obszarze gmin miejskich — magistraty, poza obszarem tych gmin — wydziały powiatowe.

Panom Burmistrzom, Sołtysom i Przełożonym obszarów dworskich polecam ogłosić powyższe w swych miejscowościach w przyjęty sposób. Szczególną uwagę należy zwrócić na rozdział V punkt 1, przyczem należy zaznaczyć, że formularzy do zgłoszeń się nie dostarcza, takowe można nabyć w Drukarni dla Handlu i Przemysłu T. z o. p. w Bydgoszczy, ul Dr. Em. Warmińskiego 13.

Bydgoszcz, dnia 21 marca 1924 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.
Starosta.

Do Niemiec wyjeżdżają na stałe następujące osoby:

1. Loida Lina, wdowa, Kruszyn,
2. Małżonkowie Wiese, rolnik, Wierzchucin.

Bydgoszcz, dnia 26 marca 1924 r.

Starosta.

L. dz. 3874/24 A.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Drukiem i nakładem Drukarni dla Handlu i Przemysłu T. z o. p. w Bydgoszczy.